

Jettenaren van de wereld



Wist je dat Jette 178 nationaliteiten telt? Maar wie zijn de mensen achter dit cijfer en waar komen ze precies vandaan? Dat proberen we uit te vissen in deze reeks portretten van personen met roots buiten België. 5 jaar geleden ontvluchtte Maïsa Boulé samen met haar broer haar moederland Venezuela richting Europa, op zoek naar een betere toekomst. Het lot bracht haar naar Jette, waar ze haar echtgenoot leerde kennen en intussen zwanger is van haar tweede kindje.

Enkele uren nadat parlementsvoorzitter Juan Guaidó zich tot president uitriep van Venezuela, gesteund door de vele straatprotesten van de bevolking, ontmoeten we Maïsa Boulé.

2014. Maduro is aan de macht gekomen in Venezuela, nadat Chavez jarenlang de plak zwaaide in dit Zuid-Amerikaanse land tussen Brazilië en Colombia. Het land glijdt steeds verder weg in een zware economische crisis en er komt een ongeziene vluchtelingenstroom op gang. Heel wat Venezolanen moeten hun land ontvluchten, zo ook Maïsa Boulé. Samen met haar broer vlucht ze naar Europa.

Ze landen in Parijs, maar reizen vervolgens door naar Brussel, waarvan ze niet veel meer weten dan dat het de hoofdstad van Europa is. Ze worden echter opgevangen in een fantastische onthaalfamilie. Maïsa wordt verliefd op de zoon van de onthaalfamilie en intussen is ze zwanger van hun tweede kindje, hetgeen hun gezinnetje op 4 kinderen zal brengen, samen met de twee dochters uit het vorig huwelijk van haar echtgenoot.

Tussen weemoed en hoop

Het leest als een sprookje. Nochtans zijn er best wel donkere kanten aan het verhaal.

Maïsa, zelf dochter van Libanees-Franse immigranten, zag zich genoodzaakt om haar thuisland achter te laten. Het land waar ze een fantastische jeugd doorbracht, waar ze al haar vrienden had, een goede job, een land met een fantastisch klimaat, prachtige natuur,... De economische crisis en de onveiligheid werden haar echter teveel. Ze liet haar job als advocate en haar vrienden achter voor een nieuw avontuur in Europa. Een keuze met een grote impact. Niet alleen moest ze zich aanpassen aan de barre winters en het wispelturige klimaat, maar ook de zoektocht naar een degelijke job liep niet van een leien dakje. De steun van de onthaalfamilie maakte echter veel goed, samen met het gevoel eindelijk veilig over straat te kunnen lopen, een winkel binnen te kunnen stappen waar de rekken niet leeg blijven, medicatie te kunnen kopen voor jouw zieke kind,... Intussen voelt ze zich steeds meer thuis in Jette, met de Spiegel, de zondagsmarkt, de gemoedelijkheid,... Begin maart opent ze trouwens met haar echtgenoot en haar broer een Venezolaans restaurant in de Ravensteingalerie in hartje Brussel. Op deze manier hoopt ze haar cultuur te kunnen uitdragen en tegelijkertijd de Venezolaanse gemeenschap terug bij elkaar te kunnen brengen. Want hoewel ze Jette als haar nieuwe thuis beschouwt, blijft de weemoed naar haar moederland Venezuela.

“
Venezuela beschikt over zoveel troeven en de Venezolanen over zoveel veerkracht en solidariteit dat het op termijn terug de parel van Latijns-Amerika kan worden.

Ze hoopt dat de huidige revolutie zich doorzet en aanleiding zal geven tot echte verkiezingen en een echte democratie in Venezuela. Het land beschikt over zoveel troeven, met oliereserves, natuurlijke rijkdommen, koffie, chocolade, toeristische trekpleisters,... en de Venezolanen over zoveel veerkracht en solidariteit dat het op termijn terug de parel van Latijns-Amerika kan worden. Het is haar stille wens om haar kinderen ooit in alle rust en veiligheid de pracht van het land te laten ontdekken. We hopen het met haar.